

چنانچه خداوند بنده‌ای را برای امور بندگانش اختیار کرد

شماره پرسش: ۱۵۷۶۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۲/۶ ۲۳:۱۵:۱۳

متن پرسش

سلام استاد: با توجه به روایت «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اخْتَارَهُ اللَّهُ لِأُمُورِ عِبَادِهِ شَرَحَ صَدْرَهُ لِذَلِكَ وَ أَوْدَعَ قَلْبَهُ يَتَابِعُ الْحِكْمَةَ وَ أَطْلَقَ عَلَى لِسَانِهِ فَلَمْ يَعْيَ بَعْدَهُ بِجَوَابٍ وَ لَمْ تَجِدْ فِيهِ غَيْرَ صَوَابٍ فَهُوَ مُوَفَّقٌ مُسَدَّدٌ مُؤَيَّدٌ قَدْ أَمِنَ مِنَ الْخَطِإِ وَ الزَّلَلِ حَصَّهُ بِذَلِكَ لِيَكُونَ ذَلِكَ حُجَّةً عَلَى خَلْقِهِ شَاهِدًا عَلَى عِبَادِهِ» هر چند صدر و ذیل روایت امام رضا (ع) درباره ائمه معصومین و دلیل عصمت آنهاست آیا می توان عمومات در روایت را شامل حاکم غیر معصوم دانست؟ می توان ولی فقیه را در هدایت گری معصوم دانست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همچنانکه مستحضرید سیاق کلام به صورت عمومی آمده که چنانچه خداوند بنده‌ای را برای امور بندگانش اختیار کرد، به او توانایی‌های خاصی می‌بخشد و از این جهت نمی‌توان آن را منحصر به امام معصوم نمود، هرچند مصداق تامّ و تمام آن امام معصوم است. موفق باشید